

О.К.Толстой багатьом критикам здається поетом тільки тонкої, ліричної реальності. Поетом слова, яке можуть тільки співати. «Ты помнишь чудное мгновенье», «Благословляю вас, леса...», «Горними тихо летела душа небесами...», «Коль любить, так без рассудку...», багато інших віршів Толстого відомі зараз композитори: П.І.Чайковський, М.А.Рімський-Корсаков, Ц.А.Кюї, М. П. Мусоргський та інші поклали на музику. Але кожний вірш, навіть, той, що став романсом, підкреслює відчуття сили рідного краю поета.

Історична драматургія Толстого притягує своєю реальністю часу. Праці за темою дослідження мови поета підкреслюють його вміння передати характери людей, їх поступків, час подій. Описання подій шістнадцятого сторіччя поет передав в трилогії «Смерть царя Іоанна Грозного», «Царь Федор Іоаннович», «Царь Борис» і драмі «Посадник». Але найбільш відомий і пригортає увагу молоді історичний роман «Князь Серебряный».

Відмітимо особливо, що навчання майбутніх вчителів-філологів вихованню патріотизму майбутніх учнів є складним для самого викладача вищої школи. Він стикається не тільки з різними природними здібностями студентів, але і з різним рівнем інтелектуальної підготовки. Опрацьовуючи цю тему викладач дає інформацію на лекціях, додатковому матеріалі, особистих завданнях.

Аналіз роботи студентів з творчістю О.К.Толстого їм показав, що О.К.Толстой є поетом, якого можна назвати – «рідним» для своєї країни. Обговорення, творчо-дослідницька робота допомогли студентам дійти висновку, що Толстой все творче життя присвятив спробі вирішити питання патріотизму, діяльній вірності своїй країні. При тому О.К.Толстой був шанувальником європейського культурного прямування країни. Студенти змогли зробити висновок, що при високому рівні патріотизму сам поет відносився до рідної країни критично. Підтвердженням цьому є наступні слова: «Друзья, ура единство! Сплоти святую Русь! Различий, как бесчинства, Народных я боюсь...». Студенти відмітили, що віршована відповідь поета усім, хто вважав, що русифікація прогресивне прямуванням країни, актуальна зараз.

Творча пізнавальна праця формує у майбутніх учителів самостійність, креативність. Через них виховання здійснюється в процесі організації різноманітної пізнавальної практичної діяльності учителів.

Даценко Вікторія Станіславівна

Кандидат філософських наук, доцент

Черкаський державний технологічний університет

ПРОГНОЗУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ТРЕНДІВ

Найбільш загадковим із часових станів для людини виглядає майбутнє. Пізнання майбутнього, його межі, передумови, способи й форми є одними з найбільш дискусійних питань в сучасній філософії. Насамперед йдеться про потенції в осягненні майбутнього спеціальних наук – природничих і соціальних.

Особливим видом наукового передбачення є соціальне прогнозування, яке полягає в розробці імовірнісного знання про стан того чи іншого соціального явища в майбутньому. Соціальне прогнозування виявляє свої можливості стосовно практично усіх сфер суспільного життя.

Соціокультурні відносини в суспільстві регулюються і таким феноменом, як мода. Дослідження закономірностей змін у моді протягом тривалого періоду її існування надає можливість її прогнозування, зазначає Лагода О.М.

Складно передбачати соціальні тренди, тому що величезна кількість факторів впливають на їх характер. Бути на крок попереду – ось суть модних тенденцій.

Термін "прогноз" походить від грецького "prognosis" і позначає пророкування, передбачення про розвиток чого-небудь, що базується на певних даних. Прогнозування являє собою оцінку, пророкування, передбачення майбутнього розвитку обраного об'єкта дослідження. Популярні в цей момент атрибути культури впливають на актуальне в моді.

Процес під назвою trend forecasting (прогнозування трендів) здебільшого складається з збору та аналізу інформації. Дослідження візуального матеріалу обов'язково підкріплюється аналітикою існуючих ринків. Прогнозист трендів і дизайнер Джеральдіна Варрі, називає цей етап «полюванням і збиранням». Ефективне виконання цього можливе завдяки інтуїції і досвіду, які допоможуть виділити ті явища, які і визначатимуть культурний вектор майбутнього.

Прогнозисти відшукують єдину відмінну деталь, яка і буде трендом, що діятиме в суспільстві певний час. Спектр послуг агентств з прогнозування трендів дозволяє заглянути в майбутнє. Щоб мати можливість передбачити майбутнє потрібно до знання минулого додати аналіз сьогодення. Ефективність прогнозування залежить від часу, найефективнішим є прогнозування, яке охоплює історично незначний часовий період (завичай цей період не перевищує 20 років). Дослідники виділяють також оперативні прогнози (до 1 місяця), короткочасні прогнози (від 1 місяця до 5 років), а також довгострокові прогнози (5-15 років), і

далеко строкові (понад 15 років). Засоби вираження короткострокових і довгострокових трендів мають різну природу. Деякі тренди вже існують, але їм потрібен час, щоб стати цілим, досконалим. Деякі тренди народжуються і вмирають швидше, ніж мас-маркет встигає їх скопіювати, - і так і не стають широко популярними.

Якщо розглядати моду на достатньо тривалому проміжку часу, її зміни видаються досить регулярними, тобто цілком передбачуваними. Філософ Жиль Ліповецькі пише, що це певна форма соціальних змін, яка не залежить від певного об'єкту. Цей соціальний механізм впливає на різноманітні сфери життя. Мода є однією з форм соціального регулювання та саморегулювання людської поведінки, як індивідуальної, так групової і масової. Мода завжди мала елемент циклічності. Дещо в моді, поки воно з моди не вийшло. Циклічність моди дала можливість її прогнозування. Виникнення і соціальне ствердження моди – довготривалий процес, що поступово розвивається всередині і із старих соціальних форм, пише А.Б.Гофман. Мода – це механізм соціальної регуляції. Будинки моди також відіграють важливу роль в прогнозуванні моди. Прогнозуванням моди займаються тренд-бюро.

Соціальне майбутнє є, мабуть, найбільш популярним напрямом досліджень і роздумів про майбутнє у філософії. Прогнозування має бути гнучким, оскільки природа розгалужених соціальних систем є складно організованою та еволюційною. Агенства з прогнозування трендів в своїй роботі поєднують креативність, аналітику і орієнтацію на бізнес, дають шанс заглянути в майбутнє і будувати його набагато більш свідомо.

Урущак Богдан Андрійович

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

СТИЛІ УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКОВИМ КОЛЕКТИВОМ

Управлінська діяльність – сукупність скоординованих дій та заходів, спрямованих на досягнення певної мети в межах організації [1, с. 288]. Управлінська діяльність завжди передбачає самодіяльність і творчість суб'єктів та об'єктів управління.

У військовому середовищі поняття управління розуміється як діяльність командирів, штабів, інших органів управління щодо підтримання у постійній бойовій готовності підрозділів і частин, підготовки і проведення бойових дій і керівництва підрозділами при виконанні отриманих завдань [2, с. 369].

Основною особливістю військового управління є принцип єдиноначальності, який полягає в одноосібній (персональній) відповідальності командира за підпорядкований підрозділ. Разом з тим, принцип єдиноначальності не виключає принципу колегіальності на етапі прийняття рішення. Це дає можливість командирі підрозділу заслухати думки підлеглих на нарадах і загальних зборах, враховувати їх при вирішенні питань повсякденного життя, підготовки і ведення бойових дій.

Система військового управління передбачає не тільки використання командиром службового (посадового) авторитету, а й бути лідером. Лідер – авторитетна особистість, яка впливає на членів групи, веде їх за собою, виявляє ініціативу, бере на себе провідну роль [4, с. 228].

Особистісні якості командира-єдиноначальника реалізуються у стилі управлінської діяльності. Отже, у залежності від індивідуальних особливостей, знань, практичного досвіду, ставлення до колективу, способів і методів впливу керівника на підлеглих можна виділити основні стилі управління: авторитарно-одноосібний, одноосібно демократичний, пасивно-потуральний [3, с. 22].

Авторитарно-одноосібний стиль характеризується надмірною концентрацією влади в одних руках. Командир-авторитар одноосібно приймає рішення та втілює його у життя. Він програмує всі дії своїх підлеглих і використовує їх як виконавців своєї волі, міцно утримує владу в своїх руках; вимагає дисципліни та ідеального порядку, рішуче карає за найменше порушення; бере на себе всю відповідальність за результат діяльності; до підлеглих проявляє сувору вимогливість; створює суворий психологічний клімат. Таке управління оптимальне в екстремальних умовах, там, де бракує часу на наради та обговорення ситуації, де командирі необхідно проявити волю, рішучість, взяти на себе відповідальність за наслідки прийнятих рішень. Але сьогодні, в умовах будівництва демократичного суспільства, дедалі більше даються взнаки негативні сторони авторитаризму. Це передусім те, що, авторитар не переймається проблемами колективу, поверхнево ставиться до задоволення потреб і запитів підлеглих, нехтує пропозиції заступників та молодших командирів; формує лише пасивних виконавців, що іноді перешкоджає успіху справи.

Одноосібно-демократичний стиль передбачає надання молодшим командирам самостійності на рівні їх посадових обов'язків; вирішення службових питань за їх участю; створення сприятливих умов для життєдіяльності підлеглих, задоволення їх потреб і запитів, тактовне ставлення до підлеглих; справедливую оцінку діяльності підлеглих. Одноосібно-демократичний стиль управління не суперечить принципу єдиноначальності і персональної відповідальності командира. Володіння таким стилем є показником